

Lovgivningens Vej at paabyde det ene eller det andet Fag Bestemmelser i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Kayser, der ogsaa anbefalede Lovforslaget i al Almindelighed, udtalte sig om forskellige Enkeltheder, som der kan blive Lejlighed til at overveje i Udvalget. Jeg vil dog gerne sige, ogsaa til det ærede Medlem, at den Bestemmelse, der er indført i Lovforslagets § 1 angaaende Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at overdrage Bestyrelserne for de stedlige kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Stedet for Politiværgheden Ret til at give den her i § 1 nævnte Paategning om, at Kontrakten er affattet i Overensstemmelse med denne Lov, er en bestemt, aldeles koncis begrænset Bemyndigelse, som ikke kan bruges udenfor dette ganske specielle Tilfælde og kan derfor ikke af Ministeren bruges til at paalægge Arbejdsanvisningskontoret et almindeligt Tilsyn med Lærestederne eller med den Virksomhed, der der udfoldes med Hensyn til Lærlingenes Uddannelse i Almindelighed.

Med Hensyn til § 6, der har den samme Karakter i mit Forslag som i det Stauningske, vil jeg gerne understrege den Bemærkning, det ærede Medlem fremkom med, at det er en selvfølgelig Sag, at Lærlingene ikke kan deltage i nogen Strejke. De har deres Kontrakt, som de maa holde sig til og i enhver Henseende være efterrettelige.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg takker for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

J. C. A. Larsen: Jeg ønsker straks at udtale min Glæde over, at man fra alle Sider synes saa varmt at anbefale dette Lovforslag, at der er det bedste Haab om, at vi kan faa det gennemført i Aar og det i en god Skikkelse. Der har fra de ærede Taleres Side været udtalt, at man ønskede at behandle denne Sag uden nogen politisk Bagtanke. Det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Jønson, og jeg tror ogsaa af det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen. Det kan kun glæde mig som Haandværker, og jeg vil haabe, at det kommende Udvalg vil naa til at faa en god Lov tid af Lovforslaget.

Der er dog et Par enkelte Bemærkninger, jeg gerne vil gøre. Den højtærede Indenrigsminister omtalte min Fejltagelse i Gaar, idet jeg nævnte Arbejdsløshedskasserne. Jeg skulde ikke have rørt ved det, dersom ikke det ærede Medlem Hr. L. D. Ras-

mussen i samme Øjeblik, den højtærede Indenrigsminister omtalte det, havde nævnt min Fejltagelse i Gaar og hævdet, at jeg sikkert havde ment Arbejdsanvisningskontorerne. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg kender Forskel paa Arbejdsløshedskasser og Arbejdsanvisningskontorer. Et stort kommunalt Arbejde gennem mange Aar har gjort mig temmelig bekendt med disse Forhold, saa jeg forveksler dem ikke, men jeg nævnte, som sagt, det forkerte. Jeg vil maaske ogsaa en Gang i Tiden kunne konstatere, at det ærede Medlem kan komme til at sige noget forkert.

Det ærede Medlem udtalte igen, at det bedste i det Lovforslag, der blev fremsat i Samlingen 1918—19, var taget bort i det foreliggende Lovforslag, og nævnte i denne Forbindelse Lærlingekommissionerne, idet han mente, at det skulde være en saa udmærket Institution. Naar jeg for mit Vedkommende som Haandværker omtaler dette her, er det, fordi vi her i Landet i saa høj Grad er belemrede med Kommissioner. Man ved, at naar vi skal have en Sag behandlet i en Kommission, gaar der overordentlig lang Tid, inden man kan faa det endelige Resultat. Men i dette Forhold f. Eks., hvor man skal afgøre en Strid mellem Mester og Lærling om, hvorvidt den ene eller den anden har begaaet en Fejl, vilde det dog være urimeligt, om man skulde vente uendelig lang Tid paa en Kommissions Resultat desangaaende. Lidt efter udtalte det ærede Medlem med Hensyn til Læretid og Lønninger, at herom skulde netop Arbejdsgivere og Arbejdere træffe Bestemmelse, og det ærede Medlem tænkte i denne Forbindelse muligvis igen paa Kommissionen. Her slutter jeg mig ganske til den højtærede Indenrigsminister, som udtalte, at det vil være allerbedst, naar Fagene selv kan træffe Bestemmelse om disse Ting. Saaledes har vi det i det Fag, hvor jeg hører til, og har haft det i mange Aar, at Mestre og Svende har truffet Bestemmelse om Arbejdstid og Arbejds løn, og det er gaaet udmærket. Jeg vil tro, at man kan træffe saadanne Foranstaltninger, at en saadan Ordning ogsaa kan overføres paa Lærlingeforholdet. Jeg tror i det hele, det er allerbedst, naar Fagene selv kan ordne deres Sager sig imellem, og at Lovgivningen ikke skal gribe alt for meget ind her.

Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om Hustugten, som jo ogsaa blev omtalt af forskellige andre Talere, vil jeg sige, at jeg for mit Vedkommende holder heller ikke af at bruge Hustugt. Jeg har i min Tid haft ikke saa faa Lærlinge, og jeg tør dristig sige, at jeg har aldrig anvendt